

MUNDANE ASTROLOGY

*An introduction to
the astrology of nations
and groups*

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION AND CHARLES HARVEY

ΚΟΣΜΙΚΗ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ

Εισαγωγή στην αστρολογία των εθνών και των ομάδων

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

MICHAEL BAIGENT

NICHOLAS CAMPION ΚΑΙ CHARLES HARVEY

Η μετάφραση του παρόντος κεφαλαίου πραγματοποιήθηκε από μέλη του Πανελληνίου Συλλόγου Φίλων Αστρολογίας (ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.) με τη γραπτή άδεια του συγγραφέως Nicholas Campion, επίτιμου μέλους του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., στο πλαίσιο των εργασιών του 1^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α. που έλαβε χώρα στις 24 και 25 Μαΐου 2019 στην Αθήνα με θέμα «Η Κοσμική Αστρολογία στον 21^ο Αιώνα». Η έντυπη, ηλεκτρονική και γενικά κατά οποιοδήποτε τρόπο αναπαραγωγή, δημοσίευση ή χρησιμοποίηση όλου ή μέρους της παρούσας μετάφρασης απαγορεύεται χωρίς την έγγραφη έγκριση του νόμιμου εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α., που είναι ο κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της μετάφρασης. Νόμος 2121/1993 και κανόνες Διεθνούς Δικαίου που ισχύουν στην Ελλάδα.

© Copyright 2020 ΠΑ.ΣΥ.Φ.Α.

Προμπονά 23

Τ.Κ. 111 43 ΑΘΗΝΑ

e-mail: pasyfastro@gmail.com

website: <https://pasyfa.gr>

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

ΠΟΥ ΣΤΗ ΓΗ

1 Αστροχαρτογεωγραφία

Charles Harvey

Μετάφραση: Θεοδώρα Πέγιου

Επιμέλεια: Βαγγέλης Πετρίτσας PhD

Ιστορικό

Έχοντας διαπιστώσει ότι τα ουράνια γεγονότα με κάποιο μυστηριώδη τρόπο αντανakλώνται στη Γη, τότε το πιο πιεστικό πρακτικό ερώτημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι το να εντοπίσουμε πού είναι πιθανό μια συγκεκριμένη σύνοδος, ένας μεγάλος πλανητικός σχηματισμός κλπ. να εκδηλωθεί και να εκφραστεί. Αν μπορούσαμε να απαντήσουμε σε αυτή την ερώτηση με βεβαιότητα, η εκτίμηση των κοσμικών τάσεων θα μεταμορφωνόταν. Χωρίς μια τέτοια γνώση, οι προσπάθειές μας για πρόβλεψη θα πρέπει, πολύ συχνά, να είναι ασαφείς και αδιάφορες και να μην έχουν καμία πραγματική βεβαιότητα. Όπως έχουμε δει στο τελευταίο κεφάλαιο, σε σχέση με τις πλανητικές εισόδους, για μια ακόμη φορά είναι δυστυχώς ένας τομέας στον οποίο η αστρολογία μας χαρίζει μια πληθώρα αμοιβαία αντιφατικών παραδόσεων, θεωριών, αμφισημιών αλλά ελάχιστη απόπειρα συστηματικής παρατήρησης και αξιολόγησης.

Αλλά όπως θα δούμε, αυτό που φαίνεται εκ πρώτης όψεως ως ένα απλό ερώτημα ικανό να απαντηθεί απλά, είναι στην πραγματικότητα πολύ περίπλοκο. Πρόκειται για ένα ερώτημα που εγείρει πολλά λεπτά αλλά θεμελιώδη θέματα σχετικά με τη φύση της αστρολογίας, τις αστρολογικές επιδράσεις και πώς σκεφτόμαστε για τέτοιου είδους πράγματα όπως χώρες, έθνη και λαούς.

Υπάρχουν τρεις βασικές προσεγγίσεις που μπορούμε να λάβουμε υπόψη για να θέσουμε αυτό το ερώτημα, δηλαδή για το πού μπορεί να εκδηλωθεί ένα συγκεκριμένο ουράνιο γεγονός. Τελικά θα περίμενε κανείς κάθε μια να έχει να παίζει τον ρόλο της στην εύρεση της απάντησης.

1. Αστρογεωγραφία: Πρόκειται για μια χωρική, στατική προσέγγιση, με την οποία υποθέτουμε, με βάση το δόγμα των αντιστοιχιών, ότι ο μακροκοσμικός ζωδιακός πρέπει να είναι έμφυτος με κάποιον τρόπο ή τρόπους στη μικροκοσμική Γη, διαποτίζοντας με τις ζωδιακές ιδέες ακριβή τμήματα 30 μοιρών στην ξηρά και τους ωκεανούς της γης. Στο πλαίσιο αυτό μπορούμε να αναμένουμε, για παράδειγμα, ότι μια σύνοδος

σε μια συγκεκριμένη μοίρα του ζωδιακού κύκλου θα αντηχεί ιδιαίτερα έντονα σε μια πολύ συγκεκριμένη μοίρα γεωγραφικού μήκους στην επιφάνεια της γης.

2. Η πλανητική γωνιακότητα: μια χρονική, δυναμική προσέγγιση, με την οποία διάφορες περιοχές της γης ευαισθητοποιούνται προσωρινά και αναδεικνύονται εξαιτίας της γωνιακότητας ή των ιδιομοιρίας όψεων με γωνίες των πλανητών σε σημαντικές συνόδους, στάσεις, πλανητικές εισόδους και νουμηνίες, στην εκάστοτε τοποθεσία. Κάποιοι θα θεωρούσαν ότι αυτή η ευαισθητοποίηση μπορεί να μη γίνει αντιληπτή αμέσως αλλά θα παραμείνει λανθάνουσα για όλη την διάρκεια του συγκεκριμένου κύκλου που τις δημιουργήσε.

3. Οι ατομικοί χάρτες των πόλεων, των εθνών και των ομάδων: Αυτή η προσέγγιση βλέπει κάθε ομαδοποίηση των ανθρώπων ως μια ενότητα, έναν οργανισμό από μόνο του, με το δικό του ωροσκόπιο και εσωτερική ζωή και ευαισθησία στους κοσμικούς κύκλους. Αυτή η προσέγγιση περιπλέκεται από το γεγονός ότι το συλλογικό ασυνείδητο μιας οποιασδήποτε ομάδας και η περιοχή της γης στην οποία ζει, χαρακτηρίζεται στην πραγματικότητα από πολλά επίπεδα πλανητικών και ζωδιακών ιδεών, που προκύπτουν από σημαντικές στιγμές στην ιστορία της. Επομένως, είναι αδύνατο να αποδοθεί μια απολύτως οριστική κυριαρχία σε κάποια συγκεκριμένη περιοχή, αν και ορισμένες μοίρες μπορούν να έχουν ιδιαίτερη σημασία. Και πάλι μπορούμε να ρωτήσουμε αν κάθε συγκεκριμένη πολιτισμική ομάδα ανθρώπων, π.χ. οι Έλληνες, οι Ιρλανδοί, οι Ιταλοί, οι Εβραίοι, οι Πολωνοί, παίρνουν μαζί τους τις ιδιαίτερες ευαίσθητες μοίρες των περιοχών τους καθώς μεταναστεύουν. Έτσι, μήπως το Σικάγο αντηχεί ιδιαίτερα στα βασικά μοτίβα της Πολωνίας ή μήπως η Νέα Υόρκη ειδικά σε ένα αρχαίο εβραϊκό μοτίβο; Ή μήπως οι λαοί μεταναστών υπάγονται αμέσως στον τοπικό χάρτη;

Μια επιπλέον και πιο γενική προσέγγιση μπορεί επίσης να εμπλέκεται: η αρχή του συμβολικού συντονισμού και συμπάθειας. Έτσι, όπως είδαμε στο Κεφάλαιο 6, μια κοινωνία, όπως ένα άτομο, με έναν ισχυρό Δία-Ποσειδώνα, θα τείνει να ανταποκρίνεται στον κύκλο του Δία-Ποσειδώνα ανεξάρτητα από το αν ο Δίας-Ποσειδώνας κάνει ακριβείς διελεύσεις σε ευαίσθητες μοίρες στον χάρτη. Ομοίως, θα περιμέναμε ότι οποιαδήποτε περιοχή στον κόσμο που ασχολείται με την εξόρυξη άνθρακα και τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα θα αντικατοπτρίζει, σε κάποιο βαθμό, τους κύκλους του Άρη-Κρόνου. Ομοίως, για παράδειγμα, ο κύκλος του Δία-Ουρανού είναι πιθανό να χτυπήσει μια ευαίσθητη χορδή σε επιχειρηματίες και «τυχοδιώκτες» σε κάθε κοινωνία ανεξάρτητα από τη γεωγραφική τους θέση. Φυσικά μια περιοχή όπου ο Δίας-Ουρανός ήταν ήδη ένας σημαντικός παράγοντας θα μπορούσε να αναμένεται να αντηχεί με αυτές τις ιδέες πιο έντονα.

Αυτό το κεφάλαιο και τα δύο επόμενα θα εξετάσουν χωριστά κάθε μία από τις τρεις βασικές προσεγγίσεις, έτσι ώστε να αποσαφηνιστούν οι βασικές αρχές που περιλαμβάνονται σε κάθε μία. Αλλά ενώ μπορούμε να μελετήσουμε μεμονωμένα κάθε προσέγγιση, θα γίνει φανερό ότι στην ιδανική περίπτωση και στην πράξη, μια ζωντανή κοσμική αστρολογία πρέπει να συνδυάσει όλα όσα είναι πιο σίγουρα και καλά υποστηριζόμενα από κάθε προσέγγιση. Πρέπει να επισημανθεί ότι ο μεγαλύτερος όγκος δουλειάς που παρουσιάζεται εδώ χρειάζεται επειγόντως σαφή και συστηματική έρευνα, τέτοια που οι συγγραφείς (του παρόντος έργου) δεν είχαν ακόμη τη δυνατότητα να αναλάβουν. Εν αναμονή μιας τέτοιας έρευνας, αυτές οι μέθοδοι θα πρέπει να λαμβάνονται ως υποθέσεις για δοκιμές και όχι ως απολύτως αξιόπιστα και αποδεδειγμένα συστήματα!

Η πλανητική γωνιακότητα και η τοποθεσία των πλανητικών επιδράσεων: Αστροχαρτογεωγραφία

Έχει προταθεί ότι, σε κάποιο βαθμό, αποκρινόμαστε όλοι, σε κύκλους του ουρανού, αν και κάθε οργανισμός έχει τη δική του ιδιαίτερη εξοικείωση ή «συντονισμό» με κάποιους κύκλους παρά με άλλους. Όπως παρατηρήσαμε στο Κεφάλαιο 6, οι επιδράσεις αυτών των κύκλων τείνουν να γίνονται πολύ πιο αισθητές καθώς φθάνουν σε σημεία ακριβούς φάσης, και συγκεκριμένα στις 0, 90 και 180 μοίρες. Ομοίως στο Κεφάλαιο 9 προτάθηκε ότι η ένταση της δράσης ενός συγκεκριμένου κύκλου θα τονιστεί περαιτέρω στις περιοχές της γης όπου οι εμπλεκόμενοι πλανήτες ή άλλοι πλανήτες βρίσκονται στον ορίζοντα ή στον μεσημβρινό τη στιγμή μιας ακριβούς φάσης και ειδικά εάν αυτή η περιοχή είναι κοντά στην πρωτεύουσα ενός έθνους.

Όπως θα εξηγηθεί, η έλευση του υπολογιστή και η επινοητικότητα της Αστροχαρτογεωγραφίας³⁰ του Jim Lewis έχει πια καταστήσει σχετικά απλό το να σχεδιάσει κανείς σε έναν χάρτη του κόσμου πού ακριβώς κάθε πλανήτης είναι γωνιακός για κάθε στιγμή. Αυτό μας επιτρέπει να εντοπίσουμε αμέσως μερικές από τις κύριες περιοχές όπου, θεωρητικά, θα πρέπει να εκδηλώνεται η μέγιστη δραστηριότητα ενός συγκεκριμένου κύκλου. Ωστόσο, πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι, μέχρι στιγμής, αυτοί οι χάρτες δεν μας επιτρέπουν να εντοπίσουμε πού βρίσκονται οι πλανήτες όταν είναι στο πολύ σημαντικό και καταλυτικό μεσοδιάστημα MC/AS, αν και δεν θα αργήσει η προσθήκη αυτής της δυνατότητας στο εγγύς μέλλον. Ομοίως, η κλίμακα αυτών των παγκόσμιων χαρτών δεν επιτρέπει επί του παρόντος το περιθώριο να σχεδιαστεί πού οι πλανήτες σχηματίζουν ακριβείς όψεις με τις γωνίες και το μεσοδιάστημα MC/AS, αν και ο Michelsen παρουσιάζει όψεις με γωνίες στον δικό του μεγάλης κλίμακας χάρτη αστρο-τοποθεσίας για την Αμερική και την Ευρώπη.

Έλλειψη σαφών στοιχείων

Ενώ τα παραδείγματα που θα παρουσιαστούν σύντομα, σίγουρα τείνουν να υποστηρίζουν την αξία αυτών των χαρτών, πρέπει να διατηρήσουμε μια ισορροπημένη εικόνα. Επομένως, είναι σκόπιμο να υπενθυμίσουμε σε αυτό το σημείο τα αρνητικά αποτελέσματα των μελετών του Barbault και Le Corre για τον Άρη εντός 10° από τις γωνίες για τις πλανητικές εισόδους και τις νουμηνίες που σχετίζονται με το ξέσπασμα 93 μεγάλων πολέμων (βλ. Κεφάλαιο 9). Αυτό απαιτεί ασφαλώς εξήγηση! Είναι πιθανόν ότι τα αποτελέσματα αυτά θα μπορούσαν να έχουν βελτιωθεί εάν είχε εξεταστεί το γεωγραφικό πλάτος ή εάν είχε δοθεί η συνολική εικόνα για κάθε σημαντική περιοχή. Ωστόσο, μια περαιτέρω μελέτη των Barbault και Le Corre σχετικά με τη γωνιακότητα των πλανητών κατά τη στιγμή των 147 περιπτώσεων συνόδων Ήλιου με Δία και 101 συνόδων Ήλιου με Αφροδίτη κατά τη διάρκεια των μεγάλων περιόδων ύφεσης, αποδείχθηκε λίγο πιο σημαντική, αν και όχι σε επίπεδο που να έχει πρακτική αξία από μόνο του. Έτσι, λαμβάνοντας υπόψη τις συνόδους Ήλιου-Δία μαζί με τον Ερμή και την Αφροδίτη ως ομάδα και επιτρέποντας μια ανοχή 10° σε κάθε μία από τις τέσσερις γωνίες για 112 σημεία όπου «ειρήνη είχε ξεσπάσει» σε σύγκριση με 35 σημεία όπου δεν υπήρχαν τέτοια γεγονότα, συγκέντρωσαν τα ακόλουθα στοιχεία:

Υφεση (112 περιπτώσεις)	Έλεγχος (35 περιπτώσεις)	Έλεγχος X 3.2
49 γωνιακές	12 γωνιακές	38 γωνιακές
28 εντός ανοχής	9 εντός ανοχής	29 εντός ανοχής
35 εκτός ανοχής	14 εκτός ανοχής	45 εκτός ανοχής

Θα διαπιστωθεί ότι όταν τα δύο δείγματα εξισορροπηθούν, υπάρχουν 77 περιπτώσεις είτε γωνιακές είτε εντός ανοχής στις περιπτώσεις για την ύφεση και 67 στον ισοδύναμο έλεγχο. Αν και προς τη σωστή κατεύθυνση αυτό ασφαλώς δεν είναι αποτέλεσμα που μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει μεγάλη πρακτική σημασία!

Μια περαιτέρω ανάλυση που χρησιμοποιεί τη Σελήνη και τον Άρη ως έλεγχο δείχνει ότι ενώ ο Άρης ήταν υποεκπροσωπούμενος και η Αφροδίτη ήταν συχνότερα γωνιακή, οι αποκλίσεις από το προσδόκιμο δεν ήταν αρκετά μεγάλες για να είναι χρήσιμες. Έτσι, ο Barbault δίνει τα ακόλουθα στοιχεία για τους πλανήτες σε απόσταση 10° από κάθε μία από τις τέσσερις γωνίες:

	☉	♀	♃	♄	♂	♅
	SU	VE	MO	ME	MA	JU
112 περιπτώσεις ύφεσης	26	35	31	29	20	26
35 περιπτώσεις ελέγχου	3	14	4	11	4	8

Δεδομένου ότι κανένας από τους αριθμούς δεν αποκλίνει σημαντικά από το αναμενόμενο, εκτός από την Αφροδίτη και τον Άρη που είναι πάνω και κάτω από το μέσο όρο και για τα δύο σύνολα, ελάχιστα μπορούν να εξαχθούν από αυτά τα στοιχεία. Ωστόσο, οι κατανομές του Ερμή και της Αφροδίτης σε σχέση με τον ημερήσιο κύκλο βρέθηκαν πολύ πιο ελπιδοφόρες. Αυτές δείχνουν ότι η Αφροδίτη συγκεντρώνεται πολύ ισχυρά γύρω από την ακμή του έβδομου, προς την ακμή του έκτου οίκου (15 περιπτώσεις σε 10°) και στο τελευταίο μέρος του ένατου και στην αρχή του δέκατου οίκου (15 περιπτώσεις μέσα σε 20°) και στον δωδέκατο και την αρχή του πρώτου οίκου (14 περιπτώσεις σε 20°) και σε μικρότερο βαθμό γύρω από το IC (8 περιπτώσεις σε 10°). Αυτό δίνει συνολικά 52 περιπτώσεις σε αυτές τις περιοχές, οι οποίες παραπέμπουν πολύ στους «βασικούς τομείς» του Gauquelin, σε αντίθεση με τις 19 περιπτώσεις που ενδεχομένως να αναμέναμε τυχαία. Ο Ερμής δείχνει επίσης μια ισχυρή, αν και πιο διασκορπισμένη συγκέντρωση γύρω από τον έβδομο και τέταρτο οίκο.

Εάν τα αποτελέσματα αυτά είναι απογοητευτικά, μπορεί να ειπωθεί ότι μια υποκειμενική εξέταση της χαρτογράφησης γωνιακών πλανητών που έγινε με αυτόν τον τρόπο για τις πλανητικές εισόδους, νομηνίες και εκλείψεις κατά τη διάρκεια των τεσσάρων ετών 1979-82, ενώ απέχει πολύ από το να είναι πειστική, δεν αφήνει καμία αμφιβολία ότι η πλανητική γωνιακότητα μπορεί πράγματι να είναι ένας ζωτικής σημασίας παράγοντας για τον εντοπισμό των περιοχών μέγιστης επίπτωσης, αυτών των πλανητικών εισόδων και σεληνιακών κύκλων. Παρόλο που δεν είχαμε ακόμα τη δυνατότητα να μελετήσουμε μεγάλο αριθμό χαρτών για άλλους κύκλους, μπορούμε να πούμε ότι υπάρχουν επαρκή στοιχεία για να υποτεθεί ότι αυτή η αρχή θα αποδειχθεί αξιόπιστη για όλο το φάσμα των συνόδων και των πλανητικών φάσεων, αν και με έναν πολύ πιο ευφυή τρόπο από αυτόν που υπονοεί η απλοποιημένη παράδοση.

Αυτό που είναι σαφές, είναι ότι μια απλή γωνιακότητα δεν σημαίνει απαραίτητα, από μόνη της, αρκετά. Πράγματι, όπως δείχνει το έργο των Barbault-LeCorre, από στατιστικής απόψεως, είμαστε ακόμα πολύ μακριά από το να μπορούμε να προσδιορίσουμε ποσοτικά αυτά τα αποτελέσματα ή να εφαρμόσουμε οποιονδήποτε παράγοντα με υψηλό βαθμό εμπιστοσύνης. Για άλλη μια φορά το μήνυμα είναι ότι μεμονωμένοι παράγοντες από μόνοι τους μπορούν να μας πουν ελάχιστα. Εντούτοις, οι χάρτες πλανητικών φάσεων θα πρέπει, όταν εξεταστούν στο συνολικό χρονικό διάστημα του κύκλου τους, να είναι σε θέση να μας δίνουν ζωτικές ενδείξεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ενδέχεται να εκδηλωθούν συγκεκριμένες ιδέες μέσα στο συλλογικό. Η συνολική συμβολική εικόνα αναμένεται να προκύψει μόνο από την εξέταση της σωρευτικής συγκέντρωσης και αλληλεξάρτησης με άλλους κύκλους και σε σχέση

με τους χάρτες των ατόμων, των ομάδων και των οργανώσεων της εκάστοτε γεωγραφικής περιοχής.

Πράγματι, η σωρευτική συγκέντρωση γωνιακότητας στην ίδια γεωγραφική περιοχή φαίνεται να αποτελεί ζωτική ένδειξη, η οποία μας κατευθύνει να εξετάσουμε τους χάρτες για τις χώρες της περιοχής. Οι επιδράσεις μιας τέτοιας επαναλαμβανόμενης έμφασης εκφράζονται γραφικά από τον αστρολόγο Ανθρωποσοφιστή Willi Sucher.⁵⁶ Μιλάει για μεγάλους πλανητικούς σχηματισμούς σαν να αφήνουν «πληγές» ή σημάδια στην «αύρα» ή στο αιθερικό σώμα της γης, στο σημείο όπου γίνονται ακριβείς. Θεωρεί ότι αυτά τα σημάδια παραμένουν ευαίσθητα στην μελλοντική πλανητική δραστηριότητα στην ίδια περιοχή, η οποία μπορεί να «ξανανοίξει τις παλιές πληγές». Με βάση αυτή την εικόνα μπορούμε να δούμε ότι ενώ η γωνιακότητα ενός μόνο πλανήτη σε ένα συγκεκριμένο μέρος μπορεί να μην έχει πολύ μεγάλη επίδραση, η επανάληψη σημαντικών ουράνιων γεγονότων σε μια συγκεκριμένη περιοχή μπορεί να δημιουργήσει μια οξεία ευαισθησία σε αυτή την πλανητική τοποθεσία. Όταν επιπλέον τέτοια ευαίσθητα σημεία συμπίπτουν ζωδιακά με σημαντικές περιοχές στους χάρτες εθνών και ομάδων σε αυτή την περιοχή του κόσμου, μπορούμε να είμαστε αρκετά σίγουροι ότι οι ιδέες που αντιπροσωπεύουν οι αθροιστικοί πλανητικοί σχηματισμοί θα αντηχούν έντονα μέσα στον οργανισμό και θα πρέπει συνεπώς να είναι «αξιολογήσιμες» με κάποιον τρόπο.

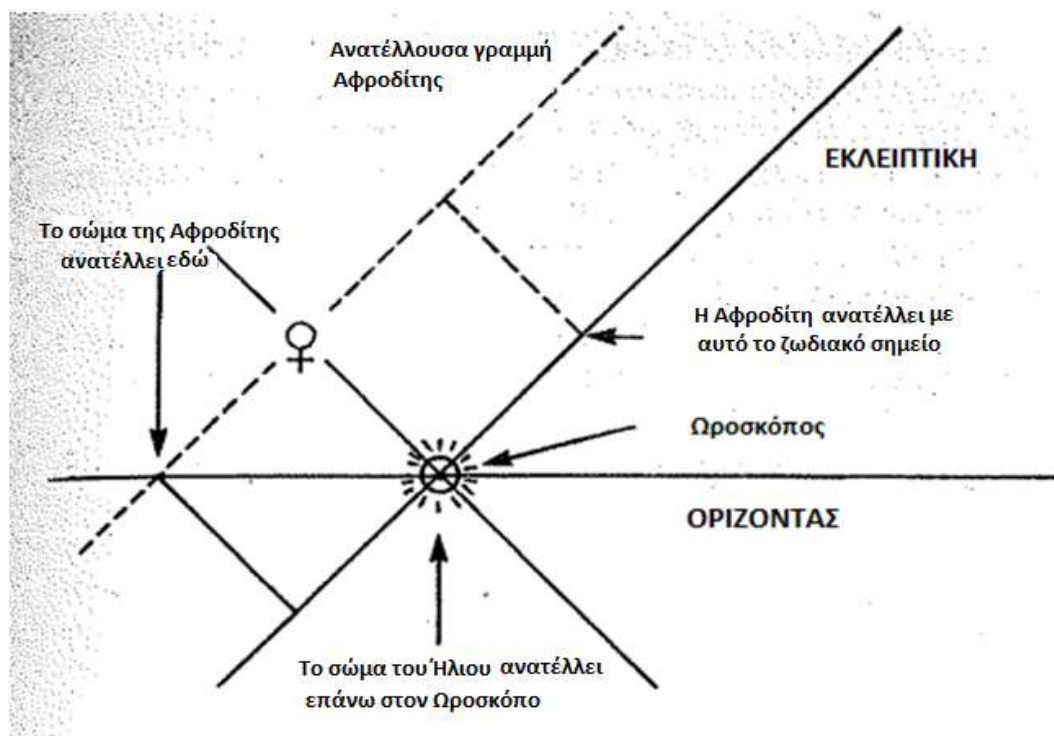
Το ζήτημα του γεωγραφικού πλάτους

Πριν προχωρήσουμε περισσότερο, υπάρχει ένα τεχνικό θέμα το οποίο πρέπει να εξεταστεί. Ενώ όλοι οι μελετητές φαίνεται να συμφωνούν ότι οι τόποι όπου οι πλανήτες είναι στενά γωνιακοί θα δουν τη μέγιστη εκδήλωση ενός πλανητικού σχηματισμού, υπάρχει κάποια διαφωνία ως προς το αν μια τέτοια γωνιακότητα πρέπει να μετράται καθαρά από άποψη ζωδιακού μήκους, ή αν είναι στην πραγματικότητα το σώμα ενός πλανήτη σε μια γωνία που είναι σημαντικό. Αν ισχύει το τελευταίο, τότε αυτό απαιτεί να λάβουμε υπόψη το γεωγραφικό πλάτος του πλανήτη, κάτι που σπάνια λαμβάνεται υπόψη από τους περισσότερους αστρολόγους.

Το γεωγραφικό πλάτος είναι η μέτρηση της γωνιακής απόστασης ενός σώματος βόρεια ή νότια του επιπέδου της εκλειπτικής, η οποία ορίζεται ως το σημείο του γεωγραφικού πλάτους 0°. Ενώ το επίπεδο στο οποίο τα περισσότερα από τα σώματα του ηλιακού συστήματος περιφέρονται γύρω από τον Ήλιο είναι περίπου το ίδιο με το επίπεδο της Γης, δηλαδή την εκλειπτική, στην πραγματικότητα τα επίπεδά τους αποκλίνουν από αυτό το επίπεδο έως και 4° γεωγραφικού πλάτους για τους περισσότερους πλανήτες και έως 05°18' για τη Σελήνη, 07°00' για τον Ερμή, 08°30' για την Αφροδίτη

και $17^{\circ}19'$ για τον Πλούτωνα. Το αποτέλεσμα αυτού είναι ότι όταν το γεωγραφικό πλάτος ενός σώματος είναι πολύ μεγαλύτερο από 0° , το πραγματικό σώμα του πλανήτη δεν θα ανατείλει μαζί με τη μοίρα του ζωδιακού κύκλου στον οποίο τοποθετείται.

Ο λόγος για αυτό το φαινόμενο γεωγραφικού πλάτους απεικονίζεται στο σχήμα 10.1 παρακάτω. Εδώ μπορούμε να δούμε ότι, μετρούμενη στο επίπεδο της εκλειπτικής, η Αφροδίτη είναι ακριβώς στην ίδια μοίρα με τον Ήλιο και τον Ωροσκόπο, δηλ. θα τοποθετείται στο ωροσκόπιο ακριβώς σε σύνοδο με Ωροσκόπο. Ωστόσο, στην πραγματικότητα μπορούμε να δούμε ότι το σώμα της Αφροδίτης έχει ανατείλει εδώ και αρκετή ώρα, και είναι για τα καλά στον δωδέκατο οίκο. Σε ακραίες περιπτώσεις το πραγματικό σώμα του Πλούτωνα μπορεί να διασχίσει τον ορίζοντα μαζί με μια μοίρα του ζωδιακού που είναι αρκετά απομακρυσμένη από τη ζωδιακή του θέση. Ακόμη και για τη Σελήνη και τον Άρη μπορεί να υπάρχει διαφορά μέχρι και 20° μεταξύ του σημείου της σωματικής ανατολής τους και της ανερχόμενης μοίρας τους σε ορισμένα μέρη της γης, έως 10° για τον Κρόνο και μέχρι 5° για τον Δία.^{12a} Εάν η πραγματική σωματική θέση θεωρείται καίριας σημασίας, αυτό βεβαίως και θα αλλάξει, συχνά κατά πολύ, τη φυσική οικοθεσία ενός πλανήτη.

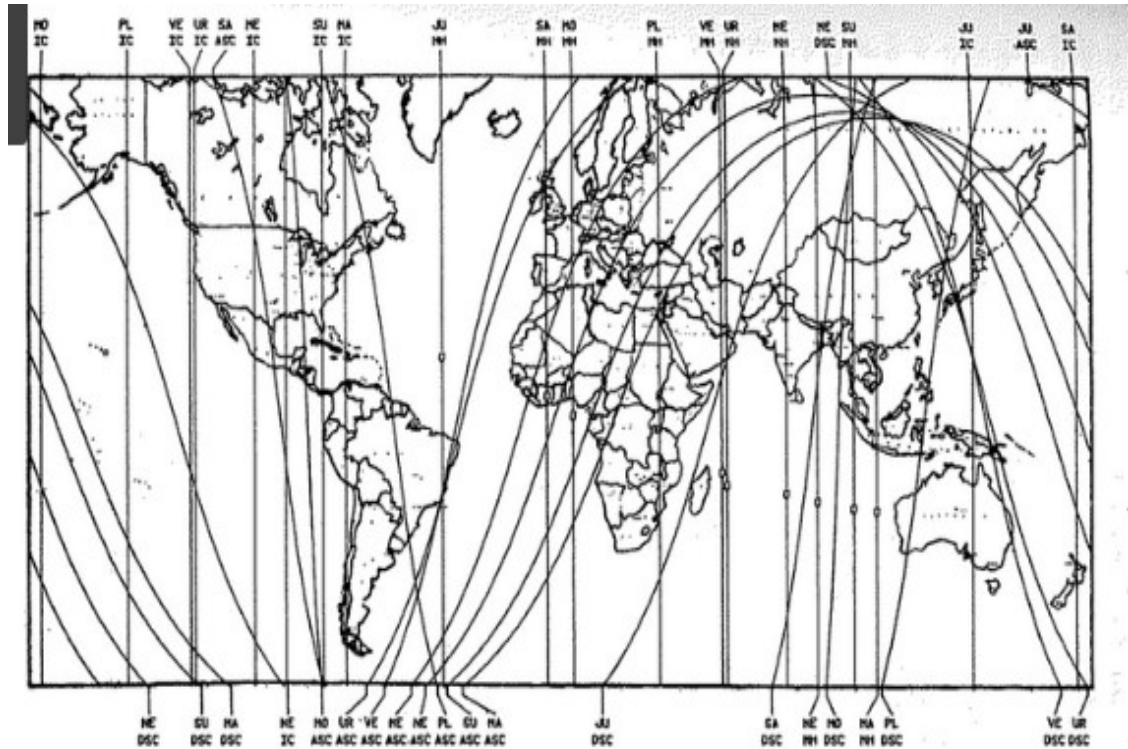
Σχήμα 10.1 Η επίδραση του γεωγραφικού πλάτους στην ανερχόμενη θέση ενός πλανήτη. Εδώ η Αφροδίτη είναι σε σύνοδο με τον Ήλιο όταν μετρείται στο επίπεδο της Εκλειπτικής. Ωστόσο, επειδή η Αφροδίτη έχει κάμποσες μοίρες Βόρειου γεωγραφικού πλάτους, το σώμα της έχει ήδη αρχίσει να ανατέλλει κάπως.

Σε κοσμικές έρευνες αυτές οι διαφορές μπορούν προφανώς να μεταφέρουν το σημείο μέγιστης επίπτωσης ενός επιπέδου από τη μια χώρα στην άλλη. Με τη σύγκριση

των αποτελεσμάτων θα πρέπει να είναι δυνατό να εκτιμηθεί εάν οι θέσεις γεωγραφικού μήκους ή οι πραγματικές σωματικές θέσεις δίνουν τα καλύτερα αποτελέσματα. Δεν έχει γίνει ακόμη διεξοδική μελέτη σχετικά με αυτές τις γραμμές, αλλά ανεπίσημες παρατηρήσεις και θεωρητικές εκτιμήσεις φαίνεται να δείχνουν ότι και οι δύο θέσεις μπορεί να έχουν τη δική τους συμβολική σημασία. Έτσι, η γωνιακότητα του Πλούτωνα από γεωγραφικό μήκος σε χάρτες κύκλων φαίνεται να είναι ένας σημαντικός παράγοντας για να επισημανθεί πού θα εκδηλωθούν οι «σπερματικές ιδέες της εποχής» και πού βασικά ζητήματα είναι πιθανό να εκτυλιχθούν. Παραδείγματος χάριν, (ο Πλούτωνα) ήταν ακριβώς σε σύνοδο με το MC από γεωγραφικό μήκος το βράδυ της έκρηξης της πρώτης βόμβας υδρογόνου (8.15 μ.μ. GMT 6.11.1952, 162°E10', 11°N30'), και κοντά στην ανατολή από γεωγραφικό μήκος κατά τη νουμηνία που ακολούθησε αμέσως μετά την πρώτη πτήση των αδελφών Ράιτ (βλ. Κεφάλαιο 6). Από την άλλη, η θέση του σώματος του Πλούτωνα σε χάρτες Αστροχαρτογεωγραφίας (βλ. επόμενη ενότητα) όπου το γεωγραφικό πλάτος συνυπολογίζεται, συχνά φαίνεται να σηματοδοτεί περιοχές εξαιρετικής κρίσης, όπως μπορούμε να δούμε στο παράδειγμα του σχήματος 14.13 στο 2^ο μέρος του κεφαλαίου 14, με τον Πλούτωνα στο IC για την Ιαπωνία.

Χαρτογράφηση στιγμών στον κόσμο: Αστροχαρτογεωγραφία (ACG)

Δεδομένου ότι ο μέγιστος αντίκτυπος κάποιων συγκεκριμένων πλανητικών εισόδων, νουμηνιών, συνόδων κ.λπ. θα είναι πιθανό να ασκείται εκεί όπου οι πλανήτες είναι γωνιακοί, τότε είναι προφανώς πολύ σημαντικό για όποιον θέλει να εκτιμήσει τις παγκόσμιες τάσεις να είναι σε θέση να προσδιορίσει τις περιοχές της γωνιακότητας με ελάχιστη ταλαιπωρία. Μέχρι πρόσφατα ο εντοπισμός τέτοιων περιοχών γωνιακότητας σε συστηματική βάση ήταν σχεδόν αδύνατος. Αυτό σήμαινε τον υπολογισμό πολλών ξεχωριστών χαρτών για κάθε πρωτεύουσα και περιοχή που θα μπορούσε να θεωρηθεί σημαντική. Ενώ αυτοί οι ξεχωριστοί χάρτες εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά πολύτιμοι και, σε πολλές περιπτώσεις, απαραίτητοι για την πλήρη εκτίμηση των επιπτώσεων οποιασδήποτε συγκεκριμένης στιγμής, μπορούμε τώρα μέσω υπολογιστή να έχουμε απλά γραμμές σχεδίασης πάνω σε ένα χάρτη του κόσμου ακριβώς μέσα από εκείνα τα μέρη όπου το σώμα κάθε ενός από τους πλανήτες βρίσκεται ακριβώς στο MC, IC, AS και DS. Ένα παράδειγμα ενός τέτοιου χάρτη φαίνεται στο σχήμα 10.2, παρακάτω.

Σχήμα 10.2 Αστροχαρτογεωγραφία για την είσοδο του Ήλιου στον Αιγόκερω. 22 Δεκεμβρίου 1978 - 05.21 GMT

Αυτοί οι χάρτες που σχεδιάζονται από υπολογιστή, γνωστοί ως Αστροχαρτογραφήματα (ACGs) ή χάρτες αστρο-τόπου, είναι το πνευματικό τέκνο του Jim Lewis από το Σαν Φρανσίσκο ο οποίος τα ανέπτυξε για να σχεδιάσει για άτομα τους χάρτες μετεγκατάστασης (relocation), τομέας στον οποίο είναι επίσης ένα ισχυρό και απαραίτητο εργαλείο. Παρόλο που ο Lewis εφηύρε ο ίδιος τους χάρτες Αστροχαρτογεωγραφίας, ανακάλυπτε στην πραγματικότητα ένα εργαλείο που έχει χρησιμοποιηθεί κατά καιρούς από μεμονωμένους αστρολόγους, αφού από το 1960 ο Ταξιάρχης Firebrace αναπαρήγε έγχρωμες εκδοχές αυτών, σχεδιασμένες επιμελώς στο χέρι, στο περιοδικό *Sprica* για κοσμικούς σκοπούς. Όταν εγώ (CH) είδα αυτούς τους χάρτες, το 1978, έχοντας στο μυαλό το έργο του Firebrace, πρότεινα ότι θα μπορούσαν να αποτελέσουν ανεκτίμητα εργαλεία στο πλαίσιο της κοσμικής αστρολογίας αν ένα σύνολο αυτών μπορούσε να δημοσιεύεται για το επόμενο έτος. Σχεδόν ταυτόχρονα ο Lewis είχε συνθέσει την πρώτη του έκδοση *Sourcebook of Mundane Maps* για το 1979 από την οποία ελήφθη το σχήμα 10.2. Αυτή η πλέον άκρως απαραίτητη έκδοση τυπώνεται κάθε χρόνο για το επόμενο έτος και περιλαμβάνει χάρτες για τις τέσσερις εισόδους του Ήλιου στα παρορμητικά, τόσο στον τροπικό όσο και στον αστρικό ζωδιακό, καθώς και για όλες τις νέες σελήνες και πανσελήνους και ηλιακές και σεληνιακές εκλείψεις. Επιπλέον, δίνει τους προσωπικούς χάρτες Αστροχαρτογεωγραφίας για τον πρόεδρο των ΗΠΑ και για το ωροσκόπιο της προκήρυξης πολέμου των Ηνωμένων Πολιτειών

του 1775 καθώς και για το ωροσκόπιο του 1801 για το Ηνωμένο Βασίλειο. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των Αστροχαρτογραφημάτων για έθνη και ηγέτες δίνονται παρακάτω.

Το ωροσκόπιο του παραδείγματος

Το παράδειγμα Αστροχαρτογεωγραφίας μας, Σχήμα 10.2, είναι για την είσοδο του Ήλιου στον Αιγόκερω το 1978, η οποία, σύμφωνα με ορισμένες πηγές, λέγεται ότι απεικονίζει το βασικό πρότυπο για όλο το έτος 1979 και σίγουρα για το πρώτο τρίμηνο. Στο κάτω μέρος της εικόνας υπάρχουν οι πλανητικές θέσεις για τη στιγμή που ο Ήλιος εισήλθε στον Αιγόκερω. Στο πάνω μέρος στον χάρτη του κόσμου, μπορούμε να δούμε μια διασταύρωση γραμμών. Αυτές σημειώνονται με τα αρχικά του πλανήτη και τη γωνία τους κατά μήκος της κορυφής και του κάτω μέρους. (ΣΗΜ.: Για τεχνικούς λόγους οι πολικές περιοχές κόπηκαν ελαφρώς στο πάνω και στο κάτω μέρος του χάρτη του κόσμου.) Κατά την εξέταση υπάρχουν τέσσερις γραμμές που σημειώνονται για κάθε πλανήτη. Οι δύο απόλυτα κάθετες γραμμές σηματοδοτούν εκείνες τις τοποθεσίες όπου ο πλανήτης βρίσκεται στο MC και το IC τη στιγμή της εισόδου. Οι δύο καμπύλες γραμμές σηματοδοτούν το σώμα του πλανήτη όταν βρίσκεται στο AS και το DS τη στιγμή της εισόδου. Σημειώστε ότι αυτές οι γραμμές AS-DS είναι για το σώμα του πλανήτη που ανατέλλει και δύει καθώς το πρόγραμμα Lewis λαμβάνει υπόψη το γεωγραφικό πλάτος (βλ. το τμήμα για το γεωγραφικό πλάτος παραπάνω). Εάν αυτές οι γραμμές είχαν επισημανθεί σε μια τρισδιάστατη σφαίρα, θα διαπιστωνόταν στην πραγματικότητα ότι οι πλανητικές γραμμές MC-IC είναι μια συνεχής γραμμή, ένας μεγάλος κύκλος που περνάει πάνω από τον πόλο. Ομοίως, η γραμμή AS-DS είναι στην πραγματικότητα ένας συνεχής κύκλος που περνάει ακριβώς γύρω από τη γη.

Έτσι με μια ματιά η Αστροχαρτογεωγραφία μας δίνει άμεση πληροφόρηση για το πού ακριβώς στη γη αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή κάθε πλανήτης μπορεί θεωρητικά να λογισθεί ότι έχει τη μέγιστη επιρροή και, συνεπώς, ποια ωροσκόπια χωρών και πόλεων θα ήταν καλή ιδέα να εξετάσουμε περαιτέρω.

Παρανατέλλοντα

Έχει προταθεί από τον Lewis ότι ένα πρόσθετο σύνολο ευαίσθητων περιοχών σε αυτά τα αστροχαρτογραφήματα ίσως να είναι σημαντικό και στο πλαίσιο της κοσμικής αστρολογίας. Αυτά είναι τα παρανατέλλοντα, εκείνες οι παράλληλες γραμμές γεωγραφικού πλάτους, όπου δύο πλανήτες είναι ταυτόχρονα γωνιακοί. Ο Lewis έχει συγκεντρώσει σημαντικές ανέκδοτες ενδείξεις για το ότι αυτά είναι σίγουρα σημαντικές περιοχές σε χάρτες ατόμων και παρουσιάζει κάποια πειστικά επιχειρήματα για να τις

εξετάζει κανείς στο πλαίσιο της κοσμικής αστρολογίας στην εισαγωγή του βιβλίου του *Sourcebook of Mundane Maps*. Τα γεωγραφικά πλάτη στα οποία υπάρχουν τέτοια παρανατέλλοντα μπορούν να εντοπιστούν εύκολα στο αστροχαρτογράφημα. Πρόκειται για εκείνες τις παράλληλες γραμμές γεωγραφικού πλάτους που διέρχονται από οποιαδήποτε διασταύρωση μίας γραμμής MC-IC με μια γραμμή AS-DS. Για παράδειγμα στο ACG του παραπάνω σχήματος βλέπουμε ότι ο Δίας στη γραμμή MC διασταυρώνεται με την Αφροδίτη και τον Ουρανό στις ανερχόμενες γραμμές τους ακριβώς βόρεια του Ρίο ντε Τζανέιρο στην ανατολική ακτή της Βραζιλίας στις 21°S περίπου. Τη στιγμή της εισόδου του Ήλιου στον Αιγόκερω αυτά τα σώματα ήταν ταυτόχρονα γωνιακά σε αυτό το σημείο στην επιφάνεια της γης. Αυτό που έχει προταθεί είναι ότι καθώς η γη περιστρέφεται κάτω από τα πλανητικά σώματα, αυτό το ζευγάρι των γωνιών, αυτό το παρανατέλλον, θα σαρώσει κατά μήκος αυτού του γεωγραφικού πλάτους φέρνοντας αυτές τις πλανητικές ιδέες στη συνείδηση εκείνων των περιοχών. Αυτή είναι η θεωρία. Εντούτοις, σε σύγκριση με την ίδια τη γραμμή όπου ένας πλανήτης είναι γωνιακός, φαίνεται απίθανο αυτά τα γεωγραφικά πλάτη να πρέπει να έχουν μεγάλη βαρύτητα, εκτός αν υποστηρίζονται από άλλους παράγοντες.

Ερμηνεία του Αστροχαρτογραφήματος

Εάν το 1978 θέλαμε να κοιτάξουμε το 1979 στο σύνολό του, αυτός είναι σίγουρα ένας από τους χάρτες που θα θέλαμε να εξετάσουμε. Αλλά πριν εξετάσουμε οποιοδήποτε αστροχαρτογράφημα θα πρέπει πάντα να δούμε πρώτα το βασικό πλανητικό μοτίβο του χάρτη εισόδου και το είδος των ιδεών και των ενεργειακών προτύπων που μπορεί να περιέχει. Αυτό το κάναμε εν μέρει στο Κεφάλαιο 9 όταν εξετάσαμε την έκρηξη Betelgeuse. Για να συνεχίσουμε από εκείνο το σημείο και επειδή η δράση του Ουρανού είναι συνήθως αρκετά ξεκάθαρη, θα μπορούσαμε πρώτα να εξετάσουμε πώς ο ίδιος άξονας $\mathfrak{H} = \Psi/\Psi = \odot/\sigma$ και $\mathfrak{Q} = \mathfrak{h}/\Psi$, εκδηλώθηκε σε άλλα μέρη του κόσμου.

Αρχικά βλέπουμε ότι στο αστροχαρτογράφημα οι γραμμές του Ουρανού και της Αφροδίτης είναι κοντά, αντανακλώντας τη σύννοδό τους (ανοχή 2°30'). Αλλά μπορούμε επίσης να σημειώσουμε τον τρόπο με τον οποίο οι ανερχόμενες γραμμές της Αφροδίτης και του Ουρανού συγχωνεύονται και διασταυρώνονται η μία με την άλλη στο Ρίο ντε Τζανέιρο και ομοίως με τις κατερχόμενες γραμμές ακριβώς νότια της Ιαπωνίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι σε αυτές τις περιοχές τα σώματα των δύο πλανητών ανέτειλαν και έδυαν ακριβώς μαζί, παρόλο που φυσικά ήταν ακόμα στις 2°30' μακριά σε γεωγραφικό μήκος. Αυτό το φαινόμενο οφείλεται, όπως έχουμε δει παραπάνω, στο ότι οι πλανήτες έχουν γεωγραφικό πλάτος. Στην προκειμένη περίπτωση οφείλεται κυρίως στο γεωγραφικό πλάτος της Αφροδίτης που είναι στις 3°21'N αυτή

τη στιγμή. Το γεωγραφικό πλάτος του Ουρανού στις 0°21'N θα έχει επίσης μικρή επίδραση.

Πηγαίνοντας συστηματικά πάνω στον χάρτη και βλέποντας ποιες περιοχές αγγίζονται από αυτόν τον συνδυασμό, παρατηρούμε ότι: (1) η σύνοδος Αφροδίτης-Ουρανού ήταν ακριβώς στο MC μέσα από τα Ουράλια, πέρα από την ανατολική ακτή της Κασπίας, ακριβώς μέσα από το γεωγραφικό κέντρο του Ιράν και προς νότο μέσα από το Ομάν και την Αραβική Θάλασσα. (2) Την ίδια στιγμή αυτή η σύνοδος ήταν στο IC παράλληλα με τη δυτική ακτή της Καλιφόρνιας. (3) Όπως σημειώθηκε ήδη, βρισκόταν στον ωροσκόπο στη γραμμή που περνάει μέσα από το Ρίο και την ανατολική ακτή της Βραζιλίας και μέσα από τη Β. και Ν. Ιρλανδία και Σκωτία. (4) Έδρε σε μια γραμμή μέσα από την Ιαπωνία και την ακτή του Κουίνσλαντ. Εδώ, με μια ματιά, μπορούμε να δούμε εκείνες τις περιοχές στον κόσμο όπου η σημασία αυτής της θεματικής συνόδου Αφροδίτης-Ουρανού για το έτος, ή τουλάχιστον για το πρώτο τρίμηνο του 1979, μπορεί να ακουστεί και να εκφραστεί ιδιαίτερα ξεκάθαρα. Αυτές είναι οι περιοχές όπου μπορούμε να περιμένουμε να βρούμε δραματικές αφυπνίσεις, παρορμητικές εκρήξεις (☉/♁) και «διοχέτευση» σε μεγάλο βάθος συλλογικών, μετασχηματιστικών ιδεών (♃/♄), ξαφνικές αλλαγές, διαταραχές ισορροπίας, αναταραχές, μεταρρυθμίσεις, εμφάνιση επαναστατικών ιδεών κάθε είδους, εκκλήσεις για «ελευθερία» και αλλαγή, αλλά και έντονα αυταρχική διακυβέρνηση. Στο φυσικό επίπεδο, όπως είδαμε στο κεφάλαιο 9, αυτό σηματοδοτεί τον κίνδυνο «ασυνήθιστων καταστροφών» (♃/♄) και ξαφνικών ατυχημάτων, εκρήξεων και απελευθερώσεων έντονης ενέργειας (☉/♁).

Δεν διαθέτουμε χρόνο να εξετάσουμε λεπτομερώς όλους αυτούς τους τομείς, αλλά μπορούμε να εξετάσουμε προσεκτικά και να ελπίζουμε ότι οι μελετητές θα φροντίσουν από μόνοι τους να διερευνήσουν περισσότερο άλλους τομείς και άλλα θέματα στον χάρτη. Γιατί μόνο με τέτοια συστηματική εργασία και σχετική έρευνα μπορούμε να ελπίζουμε πραγματικά ότι θα γνωρίσουμε το εύρος και τον περιορισμό των εργαλείων μας. Εκείνοι οι μελετητές, και ελπίζουμε ότι θα είναι η πλειοψηφία, που θέλουν να κάνουν περαιτέρω διερεύνηση θα διαπιστώσουν ότι εκτός από τις σύγχρονες εφημερίδες και περιοδικά υπάρχουν διάφορες εκδόσεις που δίνουν χρονολογικές καταγραφές σημαντικών γεγονότων για τα προηγούμενα χρόνια. Μια περίληψη μερικών από αυτές δίνεται στην κύρια βιβλιογραφία.

1α. Ξεκινώντας από το MC, όπου η αρχή του Ουρανού ήταν θεωρητικά πιο πιθανό να εκφράζεται πιο συνειδητά, βλέπουμε ότι αυτή η γραμμή, όπως περνάει μέσω του γεωγραφικού κέντρου του Ιράν, εντοπίζει το πιο δραματικό, και από πολλές απόψεις, «απροσδόκητο» γεγονός της χρονιάς, την ιρανική κρίση και επανάσταση και

την ανατροπή της «παλαιότερης αυτοκρατορίας στον κόσμο». Αυτό που το κάνει ιδιαίτερα εντυπωσιακό είναι ότι η CIA και οι δυτικές υπηρεσίες πληροφοριών είχαν θεωρήσει ένα τέτοιο γεγονός αδύνατο έως ότου συνέβη. Πράγματι, τόσο απρόβλεπτο ήταν που η βασίλισσα της Αγγλίας επρόκειτο να πραγματοποιήσει κρατική επίσκεψη στο Ιράν τη στιγμή που ο ατυχής Σάχης ταξίδευε στην εξορία. Αν και θα ήταν ανόητο να προσποιούμαστε ότι η αστρολογία, από αυτόν τον χάρτη μόνο, θα μπορούσε να προβλέψει αυτά τα γεγονότα, αυτή η γραμμή Ουρανού θα έδινε σίγουρα ένα μεγάλο σημάδι καταιγίδας που θα έβαζε κάθε αξιόλογο αστρολόγο να ελέγξει τον χάρτη του Ιράν⁷¹. Εξετάζοντας τον χάρτη της χώρας αυτής και την αστρολογική εφημερίδα για το έτος, σημειώνουμε αμέσως ότι αυτός ο Ουρανός όντως έκανε όψη 45 και 135 μοιρών με τον AS και το MC αντίστοιχα και όψη τετραγώνου με το σημαντικό μεσοδιάστημα MC/AS που βρίσκεται στις 19°236'! Την ίδια στιγμή θα είχαμε δει ότι ο κυβερνήτης του Ιράν Αφροδίτη στις 18°27' δεχόταν τόσο ένα τετράγωνο σχεδόν ιδιομοιρίας από τον Ποσειδώνα όσο και ένα αγχωτικό χιαστό (ανοχής 30') από τον Πλούτωνα, φέρνοντας έτσι την πλήρη ισχύ του σημαντικού σχηματισμού Ψ/Ψ. Εκτός από αυτές τις διελεύσεις, το γεγονός ότι ο Άρης είχε μόλις περάσει από το IC του Ιράν και είχε κάνει τετράγωνο με τη γενέθλια Σελήνη σε αντίθεση με Ερμή και πλησίαζε τον γενέθλιο Πλούτωνα του 10^{ου} οίκου από αντίθεση, κανονικά θα μπορούσε να προκαλέσει την υποψία μας για ασταθείς περιόδους και «πυροτεχνήματα».

Από ένα χρονοδιάγραμμα των γεγονότων μπορούμε να δούμε πώς οι συσσωρευμένες εντάσεις του έθνους απελευθερώθηκαν μέσα σε λίγες εβδομάδες από αυτή την είσοδο του Ήλιου στον Αιγόκερω. Έτσι άρχισε όλο και περισσότερη βία από τις αρχές Δεκεμβρίου του 1978, με διάχυτες διαδηλώσεις και συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών υπέρ και κατά του Σάχη και της αστυνομίας. Στις 21 Δεκεμβρίου, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από την είσοδο του Ήλιου, το Κοινοβούλιο αναβλήθηκε για τρεις εβδομάδες σε μια προσπάθεια σχηματισμού νέας κυβέρνησης. Στις 23, ο αναπληρωτής επικεφαλής της US Oil Services Corporation (Ψ/Ψ) πυροβολήθηκε (Θ/♁). Από τις 26 έως τις 30 η παραγωγή πετρελαίου (Ψ/Ψ) μειώνεται δραματικά λιγότερο ακόμα και από τις εθνικές ανάγκες – διάχυτες απεργίες, συγκρούσεις στρατευμάτων-σπουδαστών, επανειλημμένες αποτυχίες σχηματισμού κυβέρνησης. Στις 3 Ιανουαρίου 1979, η Βασίλισσα της Αγγλίας ακυρώνει την τριήμερη επίσκεψή της. Στις 16 καθώς η διελεύσασα σύνοδος Ήλιου-Άρη περνάει πάνω από τον ωροσκόπο του χάρτη εισόδου ο οποίος συνδέεται με το μεσοδιάστημα ♄/♃ του Ιράν στις 25°52', ο Σάχης εξορίζεται και ένας σεισμός κλονίζει τη χώρα - η φύση αντηχεί και προμηνύει τα τραυματικά γεγονότα του έθνους.

1β. Ομάν, όπου ο Δίας ήταν επίσης ακριβώς στο DS (περνούσε στα νότια του Ιράν): 28 Φεβρουαρίου: Κρατική επίσκεψη της βασίλισσας Ελισάβετ Β', αλλά δεν υπήρχε καμία καταγραφή γεγονότων τύπου Ουρανού.

2. Ο Ουρανός στο IC στη δυτική ακτή της Καλιφόρνια δεν προκάλεσε δραματικό σεισμό, παρακαλούμε να το σημειώσετε! Αλλά, 180 μοίρες από το Ιράν⁶⁶ στις 3 Ιανουαρίου, προκάλεσε έκρηξη βόμβας και επίθεση από όχλο στο σπίτι της αδερφής του Σάχη στο Μπέβερλι Χιλς.

3α. Ουρανός-Αφροδίτη στον AS και ο Δίας στο MC για τη Βραζιλία. Από την 1η Ιανουαρίου, θεμελιώδη μεταρρυθμιστικά μέτρα κατέστησαν εφικτό «να θέσουν τη Βραζιλία σε μια κανονική δημοκρατική πορεία», επιτρέποντας τη δημιουργία νέων πολιτικών κομμάτων και στερώντας τον πρόεδρο εξαιρετικών εξουσιών έναντι της εκτελεστικής εξουσίας. Μετά από πολλά χρόνια δικτατορίας το έτος, στο σύνολό του, χαρακτηρίστηκε από ευρεία μεταρρύθμιση και απελευθέρωση στην πολιτική σκηνή της Βραζιλίας.

3β. Ο Ουρανός στον AS μέσα από την Ιρλανδία. Η έκρηξη Betelgeuse είχε ήδη συζητηθεί στο Κεφάλαιο 9. Στις 15 Δεκεμβρίου η Νότια Ιρλανδία έσπασε τους δεσμούς της με την στερλίνα και εντάχθηκε στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Σύστημα ($\Psi/\text{£} =$ οικονομική μεταρρύθμιση). Ένα καλό παράδειγμα για όσους θεωρούν ότι ο χάρτης εισόδου του Ήλιου στον Αιγόκερω ισχύει για ολόκληρο το έτος είναι διαθέσιμο εδώ στο γεγονός ότι ο άξονας $\text{£} = \Psi/\text{£} = \text{♁}/\text{♄}$ περνά ακριβώς από το Mullaghmore, όπου ο Λόρδος Mountbatten δολοφονήθηκε στις 27 Αυγούστου. Στις 21 Δεκεμβρίου δολοφονήθηκαν τρεις στρατιώτες από πυροβολητές του IRA και την 1η Ιανουαρίου υπήρξε ένα νέο κύμα δεκαεννέα εκρήξεων βομβών.

4. Αφροδίτη-Ουρανός στο DS και ο Δίας στο MC για την Ιαπωνία. Στις 18 Δεκεμβρίου, έγινε προσπάθεια δολοφονίας του πρωθυπουργού από την ακροδεξιά. Στις 25 Ιανουαρίου, το εμπορικό πλεόνασμα έκανε ρεκόρ και οι εξαγωγές αυξήθηκαν κατά 20% (Δίας-MC). Στις 30 Ιανουαρίου παρατηρήθηκε αύξηση της έντασης μεταξύ Ιαπωνίας και ΕΣΣΔ λόγω της συσσώρευσης στρατιωτικών εγκαταστάσεων στο κατεχόμενο νότιο άκρο της αλυσίδας Kuri. Επιπλέον των «διαταραχών με τους γείτονες» που δίνει γενικά η ένδειξη Αφροδίτη-Ουρανός στο DS μπορούμε να σημειώσουμε ότι το μεσοδιάστημα $\text{♁} = \text{♁}/\text{♄}$ περνάει ακριβώς μέσα από το υπό συζήτηση νησί!

Μια τέτοια λίστα γεγονότων είναι αναπόφευκτα επιλεκτική. Είναι δυνατόν να υποστηρίξουμε ότι, αφού τόσα πολλά συμβαίνουν στον κόσμο ανά πάσα στιγμή, θα μπορούσαν να βρεθούν γεγονότα που να ταιριάζουν σε οποιοδήποτε τέτοιο μοτίβο. Είναι βέβαιο ότι το στοιχείο της τύχης χρειάζεται να ελεγχθεί. Έτσι, εάν χρησιμοποιήσουμε έναν άλλο χάρτη (π.χ. αυτόν για την είσοδο του Ήλιου στον Κριό 1945, σχήμα

14.13) ως έλεγχο, για τα παραπάνω μπορούμε να δούμε ότι είναι δυνατόν να υποστηρίξουμε ότι ο Πλούτωνας στο MC μέσω της Βραζιλίας και στο IC για την Ιαπωνία θα μπορούσε να ισοδυναμεί με τον Ουρανό στον AS και το DS στον χάρτη του 1979. Ομοίως, αν και ο Ουρανός δεν είναι πλέον στο MC για το Ιράν, είναι στο IC για την Ινδία στον χάρτη του 1945. Την περίοδο 19-26 Δεκεμβρίου η κυρία Ghandi φυλακίζεται προσωρινά και παρατηρείται μια σειρά από ταραχές και αεροπειρατείες για λογαριασμό της, κάτι που φαίνεται σίγουρα πολύ ταιριαστό. Ο χάρτης του 1979 δείχνει για το Δελχί μόνο έναν γωνιακό Ερμή που δεν βάλλεται. (Αν και το μεσοδιάστημα $\Psi = \odot/\text{♁}$ δεν είναι τόσο αβλαβές όσο θα μπορούσε αρχικά να φανεί!) Ωστόσο, εάν ληφθεί υπόψη ο συμβολισμός των δύο χαρτών και ο πλήρης συμβολισμός και το σχετικό μέγεθος των γεγονότων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι θα ήταν δύσκολο να τα θεωρήσουμε ισοδύναμα σε μια πραγματικά συνεπή βάση.

Αστροχαρτογραφήματα για έθνη και παγκόσμιους ηγέτες

Μια άλλη εξαιρετικά πολύτιμη προσέγγιση του ζητήματος «πού» που κατέστη δυνατή από την έλευση των αστροχαρτογραφημάτων είναι να εξεταστεί το αστροχαρτογράφημα για τη στιγμή της γέννησης ενός έθνους ή τη γέννηση του ηγέτη του και να δείξει πού στη γη κάθε μία από τις πλανητικές αρχές είναι πιθανό να βρει τη μέγιστη δυναμική της. Ο Jim Lewis, ο οποίος πρωτοστάτησε στην τεχνική αυτή, έχει επιτύχει μερικά πολύ συναρπαστικά αποτελέσματα. Ο Lewis επισημαίνει την αξιοσημείωτη περίπτωση του χάρτη προκήρυξης του πολέμου των ΗΠΑ. Αυτή θεωρείται μια εξαιρετικά σημαντική στιγμή στη δημιουργία των ΗΠΑ, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι σηματοδοτεί την αρχή της αυτοεπιβεβαίωσης των ΗΠΑ στον κόσμο ως πολεμικό έθνος. Σε αυτό το αστροχαρτογράφημα βρίσκουμε για παράδειγμα ότι ο Πλούτωνας είναι ακριβώς στο MC στη Χιροσίμα, ότι η σύνοδος Άρη-Κρόνου του χάρτη δύνει μέσα από τη Νοτιοανατολική Ασία και ανατέλλει στην Κούβα, περιοχή της πυραυλικής κρίσης του 1962, και ότι ο Ποσειδώνας και ο Άρης μεσουραρούν στη Γερμανία. Ο Ποσειδώνας, ο Άρης και ο Κρόνος βρίσκονται στο IC περνώντας μέσα από τον Βερίγγειο Πορθμό και τη δυτική Αλάσκα, όπου βρίσκονται οι κύριοι σταθμοί ραντάρ έγκαιρης προειδοποίησης των ΗΠΑ και το σημείο όπου οι δύο υπερ-δυνάμεις έρχονται αντιμέτωπες η μία με την άλλη. Εξίσου αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι ο Ουρανός πέφτει ακριβώς στο MC μέσα από το Alamo gordo, όπου η πρώτη ατομική βόμβα εξερράγη, χρησιμοποιώντας φυσικά ουράνιο!

Αυτός θα ήταν ένας ενδιαφέρον κατάλογος με συμπτώσεις εάν ήταν ένας χάρτης, αλλά ο Lewis συνέχισε δείχνοντας ότι, για παράδειγμα, και οι δύο Αμερικανοί πρόεδροι που συμμετείχαν στην απόφαση να αναπτύξουν και να χρησιμοποιήσουν την

ατομική βόμβα, ο Ρούσβελτ και ο Τρούμαν, ο κάθε ένας είχε τον Πλούτωνα γωνιακό μέσα από τη Χιροσίμα! Ομοίως, επισημαίνει ότι ο Πρόεδρος Κάρτερ είχε τον Ωροσκόπο να περνά μέσα από το ανατολικό Ιράν, ακριβώς όπου η ομάδα εργασίας που έστειλε για τη διάσωση των Αμερικανών ομήρων συνάντησε το απογοητευτικό της τέλος. Ο χάρτης του 1801 για το Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει να ειπωθεί, δεν έχει κάτι τόσο εντυπωσιακό, αλλά δεν ήταν φυσικά συγκεκριμένα ένας χάρτης προσανατολισμένος στον πόλεμο. Παρουσιάζει όμως μερικά ενδιαφέροντα σημεία. Για παράδειγμα, ο Ουρανός ανατέλλει μέσα από την Ιρλανδία. Δεν ήταν καλός οίωνός για την εποχή για μόνιμη σταθερότητα στην περιοχή αυτή του Ηνωμένου Βασιλείου. Δείχνει τον Δία στο MC κατά μήκος των συνόρων μεταξύ της Αιγύπτου και της Λιβύης όχι μακριά από το Ελ Αλαμίν - μια ταιριαστή ένδειξη για τις κρίσιμες νίκες της εκστρατείας της Βόρειας Αφρικής που αποτέλεσαν το σημείο καμπής στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Παρουσιάζει επίσης τον Άρη στο MC και τον Ήλιο στο DS κοντά στις Νήσους Φώκλαντ. Αυτό αποκτά πρόσθετο ενδιαφέρον λόγω του γεγονότος ότι ο ίδιος ο Ήλιος και ο Άρης της Μάργκαρετ Θάτσερ πέφτουν ακριβώς πάνω στον Ωροσκόπο μέσα από τα Φώκλαντ!

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η αντίθεση Άρη-Ποσειδώνα του Ηνωμένου Βασιλείου πέφτει στον άξονα AS-DS μέσα από το Ιράκ και ο Κρόνος στο MC κατευθείαν μέσα από το Κουβέιτ. Αυτή είναι μια κατάλληλη υπογραφή για τη σκιάδη και πλάγια ανάμιξη της Βρετανίας στη στρατηγική δημιουργία του Κουβέιτ και για την εμπλοκή του στον πόλεμο του πετρελαίου του Περσικού Κόλπου το 1991 με όλα τα ενοχλητικά επακόλουθα. Αυτό και το αστροχαρτογράφημα της έκλειψης για τις 15 Ιανουαρίου 1991, που έδειχνε τον Άρη να δύει ακριβώς μέσα από το Κουβέιτ, ήταν δύο από τους παράγοντες που επέτρεψαν στον συγγραφέα να προβλέψει τη σοβαρή πιθανότητα πολέμου στην περιοχή κοντά χρονικά σε εκείνη την έκλειψη.

Λογισμικό Αστροχαρτογεωγραφίας

Η εξερεύνηση αυτής της τεχνικής διευκολύνεται σε μεγάλο βαθμό από τη δουλειά των δυο βετεράνων πρωτοπόρων Jim Lewis και Michael Erlewine οι οποίοι συνεργάστηκαν και δημιούργησαν ένα εξαιρετικό πρόγραμμα λογισμικού, το ASTROMAP HI-RES.⁷⁶ Αυτό μπορεί να παράγει χάρτες Αστροχαρτογεωγραφίας και local space χάρτες, για οποιαδήποτε περίοδο. Οι χάρτες αυτοί μπορούν να προβάλλονται στον κόσμο ως σύνολο ή σε έναν από τους 100 λεπτομερείς χάρτες των διαφόρων περιοχών. Χρησιμοποιώντας κινούμενους δείκτες μπορεί κανείς να εντοπίσει με απόκλιση λίγων λεπτών του τόξου το ακριβές γεωγραφικό πλάτος και μήκος, όπου μια πλανητική γραμμή ή σημείο διέλευσης είναι γωνιακό, και δίνεται η δυνατότητα του ζουμ στον

χάρτη οποιασδήποτε περιοχής του κόσμου. Υπάρχουν ισχυρά στοιχεία που δείχνουν ότι τέτοιοι χάρτες για άλλους κύκλους, όπως αυτός του Άρη-Πλούτωνα⁷⁷, επισημαίνουν επίσης εξαιρετικά ευαίσθητες περιοχές, όπου το αποτέλεσμα αυτού του κύκλου θα γίνει αισθητό σε ένα μεταγενέστερο σημείο του κύκλου του.

Σε συνδυαστική χρήση με άλλες τεχνικές, τα αστροχαρτογραφήματα έχουν προφανώς σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν στη μελλοντική εξέλιξη της συλλογικής συνειδητοποίησης μας μέσω της κοσμικής αστρολογίας, όπως και στον τομέα της ατομικής θεραπείας και της αυτογνωσίας.³²

Βιβλιογραφικές αναφορές

Για αναφορές βλέπε τέλος κεφαλαίου 13.